

A TANÁCS 2014/87/EURATOM IRÁNYELVE**(2014. július 8.)****a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról szóló 2009/71/Euratom irányelv módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 31. és 32. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára, amelyet az a Tudományos és Műszaki Bizottság által a tagállamok tudományos szakértői közül kijelölt személyek csoportja véleményének kézhezvételét követően dolgozott ki,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2013/59/Euratom tanácsi irányelv ⁽³⁾ meghatározza a foglalkozási, orvosi és lakossági sugárterhelésnek kitett személyek egészségének az ionizáló sugárzás veszélyeivel szembeni védelmét szolgáló egységes alapvető biztonsági előírásokat.
- (2) A 2009/71/Euratom tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ arra kötelezi a tagállamokat, hogy a nukleáris biztonságra vonatkozóan nemzeti rendszert hozzanak létre és tartsanak fenn. Ez az irányelv a nukleáris biztonság területén meglévő legfontosabb nemzetközi jogi eszközök, nevezetesen a nukleáris biztonságról szóló egyezmény ⁽⁵⁾ és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (a továbbiakban: NAÜ) által megállapított biztonsági alapelvek ⁽⁶⁾ rendelkezéseit tükrözi.
- (3) A 2011/70/Euratom tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ arra kötelezi a tagállamokat, hogy a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok kezelésére szolgáló nemzeti rendszert hozzanak létre és tartsanak fenn.
- (4) A nukleáris biztonságról, valamint a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok biztonságos kezeléséről szóló, 2007. május 8-i tanácsi következtetések kiemelték, hogy „a nukleáris biztonság nemzeti felelősség, amelynek gyakorlása – adott esetben – uniós keretek között történik. A biztonsági tevékenységekkel és a nukleáris létesítmények felügyeletével kapcsolatos döntéseket kizárólag az üzemeltetők és a nemzeti hatóságok hozhatják meg”.
- (5) A Japánban 2011-ben bekövetkezett fukusimai nukleáris baleset ismét ráirányította világszerte a figyelmet arra, hogy milyen intézkedések szükségesek a kockázat lehető legkisebbre csökkentéséhez, valamint a lehető legnagyobb mértékű nukleáris biztonság biztosításához. Az Európai Tanács 2011. márciusi 24-25-i következtetései alapján a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságok – a 2007/530/Euratom bizottsági határozat ⁽⁸⁾ által létrehozott Európai Nukleáris Biztonsági Szabályozó Hatóságok Csoportja (ENSREG) keretében a Bizottsággal együtt – elvégezték a Közösség területén található minden atomerőmű átfogó kockázat- és biztonsági értékelését (ellenállóképességi próba). Az eredmények több olyan fejlesztést meghatároztak, amelyeket a résztvevő országokban be lehetne illeszteni a nukleáris biztonsági megközelítésekbe és ágazati gyakorlatokba.

⁽¹⁾ 2014. április 2-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 341., 2013.11.21., 92. o.

⁽³⁾ A Tanács 2013. december 5-i 2013/59/Euratom irányelve az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 13., 2014.1.17., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2009. június 25-i 2009/71/Euratom irányelve a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról (HL L 172., 2009.7.2., 18. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 1999. november 16-i határozata az Európai Atomenergia-közösségnek (Euratom) a nukleáris biztonságról szóló 1994. évi egyezményhez való csatlakozásáról (HL L 318., 1999.12.11., 20. o.).

⁽⁶⁾ A NAÜ biztonsági alapelvei: biztonsági alapelvek, „A NAÜ biztonsági normái” sorozat, SF-1. szám (2006).

⁽⁷⁾ A Tanács 2011. július 19-i 2011/70/Euratom irányelve a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló közösségi keret létrehozásáról (HL L 199., 2011.8.2., 48. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 2007. július 17-i 2007/530/Euratom határozata a nukleáris biztonsággal és hulladékkezeléssel foglalkozó európai magas szintű csoport létrehozásáról (HL L 195., 2007.7.27., 44. o.).

Az Európai Tanács ezenkívül felszólította a Bizottságot arra is, hogy vizsgálja felül a nukleáris létesítmények biztonságára vonatkozó jelenlegi jogi és szabályozási keretet, és szükség esetén tegyen javaslatot annak tökéletesítésére. Az Európai Tanács azt is kiemelte, hogy az Unióban a nukleáris biztonságra vonatkozó legmagasabb szintű előírásokat kell alkalmazni, illetve azokat folyamatosan tökéletesíteni kell.

- (6) Egy erős, hatósági döntéshozatal tekintetében tényleges függetlenséggel és hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság megléte a közösségi nukleáris biztonsági szabályozási keret alapvető feltétele. Rendkívül fontos, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság képes legyen arra, hogy hatáskörét részrehajlás nélkül, átláthatóan és a hatósági döntéshozatal tekintetében indokolatlan befolyástól mentesen gyakorolhassa, hogy ezáltal biztosítható legyen a nukleáris biztonság magas szintje. A hatósági határozatoknak és végrehajtási intézkedéseknek a nukleáris biztonsággal kapcsolatos objektív műszaki megfontolásokon kell alapulniuk, és a nukleáris biztonságot esetleg veszélyeztető olyan indokolatlan külső befolyástól mentesen kell kialakítani őket, amely változó politikai, gazdasági vagy társadalmi körülményekkel áll összefüggésben.

A 2009/71/Euratom irányelvben a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok funkcionális elkülönülésére vonatkozó rendelkezéseket meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a szabályozó hatóságok a hatósági döntéshozatal során ténylegesen indokolatlan befolyástól függetlenül járhassanak el, valamint hogy rendelkezzenek a rájuk ruházott feladatok elvégzéséhez szükséges megfelelő eszközökkel és szakértelemmel. A ráruházott kötelezettségek megfelelő teljesítéséhez a szabályozó hatóságnak rendelkeznie kell a szükséges hatáskörrel, valamint megfelelő személyzettel és elegendő pénzügyi forrásokkal.

A megerősített követelmények azonban nem sérthetik az adott esetben a többi releváns nemzeti hatósággal folytatott szoros együttműködést, illetve a tagállamok által kibocsátott általános politikai iránymutatásokat.

- (7) A hatósági döntéshozatali folyamat során figyelembe kell venni azokat a kompetenciákat és szakértelmet, amelyet a műszaki-tudományos háttérintézmények biztosíthatnak. E szakértelmnek a legkorszerűbb – többek között üzemeltetési tapasztalatokból és a biztonsággal kapcsolatos kutatásokból származó – tudományos és műszaki ismereteken, valamint tudásmenedzsmenten és megfelelő műszaki erőforrásokon kell alapulnia.
- (8) A NAÜ által meghatározott általános biztonsági követelmények 1. részének megfelelően tiszteletben kell tartani mind a tagállamok által a nukleáris biztonsági keret megállapításában játszott szerepet, mind a hatóság által a keret végrehajtásában játszott szerepet.
- (9) Az atomenergia-ipar szakosodott jellege miatt, valamint amiatt, mert a szükséges szakértelemmel és kompetenciával rendelkező személyzet alacsony számban áll rendelkezésre, és ezért lehetséges, hogy ugyanaz a személyzet felváltva az atomenergia-iparban, majd a szabályozó hatóságoknál töltenek be vezető beosztást, különös figyelmet kell fordítani az összeférhetetlenség elkerülésére. Ezenkívül rendelkezéseket kell hozni annak biztosítása érdekében is, hogy ne álljon fenn összeférhetetlenség azon szervezetek tekintetében, amelyek tanácsadást végeznek vagy szolgáltatásokat biztosítanak a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok számára.
- (10) Egy nukleáris baleset következményei a nemzeti határokon átnyúló hatásokat okozhatnak, ezért ösztönözni kell a nukleáris létesítmények közelében lévő tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságai közötti szoros együttműködést, koordinációt és információcserét, tekintet nélkül arra, hogy e tagállamok üzemeltetnek-e nukleáris létesítményeket, vagy sem. E tekintetben a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy megfelelő intézkedések legyenek érvényben, amelyek megkönnyítik a határokon átnyúló hatással rendelkező, nukleáris biztonságot érintő kérdések terén folytatott együttműködést.
- (11) A megfelelő készségek, valamint a megfelelő szintű kompetenciák elsajátítása és fenntartása érdekében valamennyi félnek biztosítani kell, hogy a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával, továbbá a telephelyi veszélyhelyzeti felkészültséggel és elhárítással összefüggő felelősséggel rendelkező személyzet egésze folyamatos képzésben részesüljön. Ezt képzési programok és képzési tervek, valamint a képzési programok időszakos felülvizsgálatára és naprakésszé tételére szolgáló eljárások kidolgozásával, továbbá megfelelő képzési célú költségvetési források biztosításával lehet elérni.
- (12) A fukusimai nukleáris baleset másik lényeges tanulsága az átláthatóság növelésének fontossága nukleáris biztonsági kérdésekben. Az átláthatóság egyben a hatósági döntéshozatal függetlenségét előmozdító fontos eszköz is. Ezért a 2009/71/Euratom irányelvben foglalt, a nyilvánosság tájékoztatására vonatkozó hatályos rendelkezéseket pontosabbá kell tenni annak tekintetében, hogy milyen jellegű információkat kell szolgáltatni. Ezen túlmenően a különböző nemzeti rendszerek figyelembevételével biztosítani kell a lakosság számára azt a lehetőséget, hogy a nukleáris biztonság nemzeti rendszerével összhangban részt vehessen a nukleáris létesítményekre vonatkozó döntéshozatali folyamat megfelelő szakaszaiban. Az engedélyezésre vonatkozó döntéshozatal továbbra is a nemzeti hatáskörrel rendelkező hatóságok felelőssége.

- (13) Ezen irányelv átláthatóságra vonatkozó követelményei kiegészítik a meglévő Euratom jogszabályok rendelkezéseit. Az 87/600/Euratom határozat ⁽¹⁾ arra kötelezi a tagállamokat, hogy értesítsék és tájékoztassák a Bizottságot és a többi tagállamot, amennyiben radiológiai veszélyhelyzet alakul ki területükön, míg a 2013/59/Euratom tanácsi irányelv azt írja elő követelményként a tagállamoknak, hogy tájékoztassák a nyilvánosságot a radiológiai veszélyhelyzet esetén megteendő egészségvédelmi intézkedésekről és lépésekről, továbbá rendszeres időközönként adjanak naprakész tájékoztatást az ilyen veszélyhelyzet esetén valószínűsíthetően érintett lakosság részére.
- (14) A nukleáris biztonságról szóló egyezmény részes felei a 6. felülvizsgálati találkozón újjólag hangsúlyozták, hogy elkötelezettek a fukusimai balesetet követően tartott második rendkívüli ülés megállapításai iránt. Hangsúlyozták különösen, hogy az atomerőműveket egyrészt a balesetmegelőzés céljára figyelemmel kell megtervezni, megépíteni és üzemeltetni, valamint azt szem előtt tartva, hogy baleset bekövetkezése esetén lehetséges legyen a hatások mérséklése és elkerülhető legyen az atomerőmű telephelyén kívüli sugárszennyeződés; hangsúlyozták továbbá, hogy a szabályozó hatóságoknak biztosítaniuk kell az említett célok érvényesítését, hogy megfelelő intézkedéseket lehessen meghatározni és végrehajtani a meglévő erőművek biztonságának javítása érdekében.
- (15) A NAÜ rendelkezései segítségével és a Nyugat-európai Nukleáris Hatóságok Szövetsége (WENRA) által elért műszaki fejlődésre, valamint az ellenállóképeségi próbák és a fukusimai nukleáris baleset kivizsgálása alapján leszűrt tanulságokra tekintettel a 2009/71/Euratom irányelvet módosítani kell annak vonatkozásában is, hogy a nukleáris létesítmények életciklusa valamennyi szakaszának (a helyszín kiválasztása, tervezés, építés, üzembe helyezés, üzemeltetés, leszerelés) tekintetében tartalmazzon egy magas szintű közösségi célkitűzést a nukleáris biztonsággal kapcsolatban. E célkitűzés vonatkozik különösen arra, hogy jóval nagyobb hangsúlyt kell fektetni a biztonság növelésére az új reaktorok tervezése során, amelyek tekintetében a legkorszerűbb ismereteket és technológiákat kell felhasználni, és figyelembe kell venni a legújabb nemzetközi biztonsági követelményeket.
- (16) Az említett célokat mindenekelőtt az ezen irányelv hatálya alá tartozó nukleáris biztonsági értékelések révén kell teljesíteni. Ezeket az engedélyesnek kell elvégeznie a nemzeti hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság ellenőrzése mellett, és fel lehet használni súlyos baleset kockázatának az értékelésére a módosított 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ foglaltak szerint, feltéve, hogy ezen irányelv követelményei teljesülnek.
- (17) A mélységben tagoltvédelem koncepciója alapvető fontosságú a nukleáris létesítmények biztonsága szempontjából, és az alapját képezi a magas szintű nukleáris biztonsági célok teljesítésének. A mélységben tagoltvédelemmel kapcsolatos – a nemzetközi előírásokban és iránymutatásokban, valamint a WENRA által elismert – elvek érvényesítése biztosítja, hogy a biztonsággal kapcsolatos tevékenységek – a gyakorlatban megvalósítható mértékben – a rendelkezések egymástól független szinteken alapuljanak annak érdekében, hogy üzemzavar bekövetkezése esetén azt megfelelő intézkedésekkel lehessen észlelni, ellensúlyozni vagy korrigálni. A különböző szintek mindegyikének hatékonysága a mélységben tagoltvédelem alapvető eleme a balesetek megelőzése és az esetlegesen bekövetkező balesetek következményeinek enyhítése szempontjából. A mélységben tagoltvédelem általában öt szintű. Ha az egyik szint nem nyújt megfelelő biztonságot, a következő szint aktivizálódik. Az első védelmi szint célja a normálistól eltérő üzemeltetés és a rendszerhibák megelőzése. Ha az első szint keretében ez nem lehetséges, a normálistól eltérő üzemeltetés kezelése vagy a hibák észlelése a második védelmi szint keretében történik. Ha a második védelmi szint sem elégséges, a harmadik szint biztosítja, hogy a biztonsági funkciók tovább működjenek, mégpedig meghatározott biztonsági rendszerek és egyéb biztonsági funkciók aktiválása révén. Amennyiben a harmadik szint sem teljesíti a biztonsági célt, a negyedik szint feladata, hogy balesetkezelés révén megakadályozza a baleset súlyosabbá válását annak érdekében, hogy megelőzhető legyen olyan súlyos baleseti állapotok kialakulása, amelyek során radioaktív anyagok jutnak a létesítmény telephelyén kívülre, illetve hogy az ilyen helyzetek hatásai mérsékelhetőek legyenek. Az utolsó cél (ötödik védelmi szint) a jelentős mértékű külső kibocsátások radiológiai következményeinek a mérséklése a telephelyén kívüli veszélyhelyzeti intézkedés révén.
- (18) Egy hatékony nukleáris biztonsági kultúra megléte – a mélységben tagoltvédelemmel együtt – alapvető tényezője a magas szintű nukleáris biztonság megvalósításának és folyamatos javításának. A hatékony nukleáris biztonsági kultúra mutatói közé tartoznak különösen a következők: egy adott szervezet személyzetének és vezetőinek elkötelezettsége minden szinten a nukleáris biztonság és annak folyamatos javítása mellett; a személyzet azon képességének előmozdítása minden szinten, hogy megkérdőjelezze a releváns biztonsági elvek és gyakorlatok érvényesülését a nukleáris biztonság folyamatos javítása érdekében; a személyzet azon képessége, hogy kellő időben bejelentést tehessen biztonsági kérdésekről; az üzemelési tapasztalatok tanulságainak levonása, valamint a normál üzemelési körülményektől vagy a balesetkezelés szempontjából releváns intézkedésektől való minden olyan eltérés szisztematikus jelentése, amely hatást gyakorolhat a nukleáris biztonságra. Az erős biztonsági kultúra létrejöttét elősegítő fontos elemek közé tartoznak különösen a hatékony irányítási rendszerek, a megfelelő oktatás és képzés, valamint azok az intézkedések, amelyeket az engedélyes hoz a biztonság szempontjából fontos saját és mások által megosztott üzemelési tapasztalatok rögzítése, értékelése és dokumentálása, valamint a felmerült kérdések tényleges megoldása érdekében.

⁽¹⁾ A Tanács 1987. december 14-i 87/600/Euratom határozata a radiológiai veszélyhelyzet esetén történő gyors információcserére vonatkozó közösségi szabályozásról (HL L 371., 1987.12.30., 76. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. december 13-i 2011/92/EU irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).

- (19) Az ezen irányelvben használt „esszerűen megvalósítható” kifejezést a bevett fogalommeghatározásokkal, különösen a WENRA és a NAÜ fogalommeghatározásaival összhangban kell alkalmazni.
- (20) A Three Mile Island-i és a csernobili nukleáris baleseteket követően a fukusimai nukleáris baleset újra ráirányította a figyelmet a balesetből származó radioaktív szennyezéssel szemben az embereket és a környezetet védő utolsó akadálynak tekinthető konténment kritikus fontosságára. Ezért egy új atomerőmű vagy kutatóreaktor építésére szolgáló engedély kérelmezőjének demonstrálnia kell, hogy a tervezés a konténmenten belülre korlátozza a reaktor-zóna sérülésének hatásait, vagyis a kérelmezőnek bizonyítania kell, hogy radioaktív anyagok konténmenten kívüli nagy mennyiségű vagy nem engedélyezett kibocsátása rendkívül valószínűtlen, és nagy biztonsággal igazolni kell tudnia, hogy ilyen kibocsátás nem fog bekövetkezni.
- (21) Helyénvaló részletesebb balesetkezelési és telephelyi veszélyhelyzeti elhárítási intézkedések meghozatalát előírni a balesetek megelőzése és hatásai enyhítése érdekében. Ezen intézkedéseknek összhangban kell állniuk a 2013/59/Euratom irányelv vonatkozó rendelkezéseivel és nem sérthetik azokat. Az engedélyesnek eljárásokról, útmutatókról és intézkedésekről kell gondoskodnia olyan balesetekre – köztük a súlyos balesetekre – vonatkozóan, amelyek bármely üzemmódban bekövetkezhetnek, ideértve a teljesítmény üzemmódot, a leállított és az átmeneti állapotokat, biztosítva az összhangot és a folytonosságot minden ilyen eljárás és intézkedés között, valamint biztosítva, hogy ezeket gyakorolják, felülvizsgálják és naprakésszé teszik. Ezen intézkedések keretében rendelkezni kell a megfelelő személyzetről, berendezésről és egyéb szükséges erőforrásokról is. Olyan szervezeti felépítést kell kialakítani, amelyben az elhárításban résztvevő szervek feladatkörei egyértelműen meg vannak határozva és biztosított közöttük a koordináció.
- (22) Az ellenállóképességi próbák a nukleáris biztonság tekintetében felelősséggel rendelkező valamennyi fél közötti fokozott együttműködési és koordinációs mechanizmusok kiemelt szerepét bizonyították. A szakértői értékelések a bizalomerősítés kiváló eszközének bizonyultak, melynek célja a tapasztalatok gyarapítása és megosztása, valamint a magas szintű nukleáris biztonsági előírások közös alkalmazásának biztosítása.
- (23) A nukleáris biztonság területén megfelelő együttműködés folyik a tagállamok között, amely többletértéket jelenthet az érdekelt felek számára a nukleáris biztonság, az átláthatóság és a nyitottság tekintetében európai és nemzetközi szinten.

Helyénvaló, hogy a tagállamok – hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságaiakon keresztül, az ENSREG releváns igénybevételével, a WENRA szakértelmére építve – hatévente meghatározzák a nukleáris létesítményeik nukleáris biztonságával kapcsolatos, konkrét közös műszaki témával kapcsolatban elvégzendő szakértői értékelések módszertanát, célját és időtartamát. A vizsgálandó konkrét közös témát a WENRA biztonsági referenciaszintjei között, illetve az üzemelési tapasztalatokkal kapcsolatos visszajelzések, az események és balesetek, valamint a műszaki és tudományos fejlődés alapján kell meghatározni. Helyénvaló, hogy a tagállamok nemzeti önértékeléseket végezzenek és intézkedéseket hozzanak a nemzeti önértékeléseik más tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságai általi közös szakértői felülvizsgálatáról.

Az említett szakértői felülvizsgálatok megállapításairól jelentéseket kell készíteni. Helyénvaló, hogy a szakértői értékelésekről készült ezen jelentések figyelembevételével a tagállamok nemzeti cselekvési terveket dolgozzanak ki a vonatkozó megállapítások és saját nemzeti értékelésük kezelése céljából. A szakértői értékelésekről készült jelentéseknek kell továbbá az alapját képezniük minden olyan összefoglaló jelentésnek, amely az Unió egészére kiterjedő, a tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságai által közösen előkészített tematikus szakértői ellenőrzési gyakorlat eredményéről készül. Az összefoglaló jelentésnek nem lehet az a célja, hogy a nukleáris létesítményeket biztonságosságuk szerint rangsorolja, hanem a tematikus szakértői felülvizsgálat folyamatára és műszaki megállapításaira kell összpontosítania annak érdekében, hogy a gyakorlat nyomán megszerzett tudást meg lehessen osztani.

A szakértői értékeléseknek a kölcsönös bizalom szellemében kell lezajlaniuk, ezért ennek további erősítése érdekében helyénvaló lenne, hogy a Bizottság minden olyan esetben, amikor ez gyakorlatilag megvalósítható, tájékoztassa a tagállamokat arról, hogy a szakértői értékelésekről szóló jelentésekben foglalt eredményeket fel kívánja használni szakpolitikai dokumentumaiban.

- (24) A tagállamok azon kötelezettsége, hogy jelentést tegyenek ezen irányelv végrehajtásáról, valamint a Bizottság azon kötelezettsége, hogy a nemzeti jelentéseken alapuló jelentést készítsen, lehetőséget kell teremtsen az ezen irányelv végrehajtása különböző aspektusainak, valamint hatékonyságának áttekintésére és értékelésére. Nemzetközi szinten több – például a nukleáris biztonságról szóló egyezmény szerinti – jelentéstételi kötelezettség is hatályban van, amely jelentések eredményeit fel lehetne használni ezen irányelv végrehajtásának értékelése során. Ezen irányelv ezek mellett további jelentéstételi kötelezettségeket állapít meg a nukleáris létesítmények tematikus szakértői felülvizsgálat megállapításaival kapcsolatban. Következésképpen – a jogi szabályozás egyszerűsítése és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében – enyhíteni kell a tagállamok jelentéstételi kötelezettségét mind a jelentéstétel gyakoriságát, mind a jelentések tartalmát tekintve.
- (25) A fokozatos megközelítéssel összhangban ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazása az adott tagállam területén található nukleáris létesítmények típusától függ. Ezért e rendelkezéseknek a nemzeti jogba való átültetésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az általuk tervezett vagy üzemeltetett nukleáris létesítmények jelentette kockázatok lehetséges mértékét és jellegét. A fokozatos megközelítésnek különösen azokat a tagállamokat kell

érintenie, amelyek csak kis mennyiségű készlettel rendelkeznek nukleáris és radioaktív anyagokból, például olyan kisebb kutatóreaktorok üzemeltetésével összefüggésben, amelyek súlyos baleset esetén sem vezetnének az atomerőművek által előidézett következményekkel összehasonlítható következményekhez.

- (26) Ezen irányelv azon rendelkezései, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak a nukleáris létesítmények meglétéhez, nevezetesen az engedélyes kötelezettségeire vonatkoznak, a nukleáris létesítményekre vonatkozó új egyedi követelmények, valamint a telephelyi veszélyhelyzeti felkészültségre és elhárításra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatóak azokra a tagállamokra, amelyek nem rendelkeznek nukleáris létesítményekkel. Az irányelv rendelkezéseit a tagállami körülményeknek megfelelően, arányosan kell átültetni és végrehajtani, figyelembe véve, hogy ezek a tagállamok nem rendelkeznek nukleáris létesítménnyel, ugyanakkor biztosítva, hogy a kormány vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő figyelmet szenteljenek a nukleáris biztonságának.
- (27) A 2009/71/Euratom irányelv szerint a tagállamoknak a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságára vonatkozó nemzeti jogalkotási, szabályozási és szervezeti rendszert kell létrehozniuk. A tagállamok hatáskörébe tartozik annak meghatározása, hogy a nemzeti rendszer rendelkezéseit milyen módon fogadják el és mely eszközök révén alkalmazzák.
- (28) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának megfelelően a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben az irányelv egyes rendelkezései és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (29) Ezért a 2009/71/Euratom irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/71/Euratom irányelv a következőképpen módosul:

1. az 1. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„CÉLKITŰZÉS, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK”;

2. a 2. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv valamennyi engedélyköteles, polgári célú nukleáris létesítményre alkalmazandó”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ez az irányelv kiegészíti a Szerződés 30. cikkében a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága tekintetében említett alapvető előírásokat, és nem sérti a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelméről szóló hatályos közösségi jogszabályokat és különösen a 2013/59/Euratom tanácsi irányelvet (*).

(*) A Tanács 2013. december 5-i 2013/59/Euratom irányelve az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 13., 2014.1.17., 1. o.);

3. a 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az 1. pont a) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) atomerőmű, dúsítóüzem, nukleáris üzemanyagot gyártó üzem, újrafeldolgozó üzem, kutatóreaktor, kiégett fűtőelem tárolására szolgáló létesítmény, valamint”;

- b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„6. »baleset«: minden olyan nem szándékos esemény, amelynek következményei vagy potenciális következményei a sugárvédelem vagy nukleáris biztonság szempontjából jelentősek;

7. »üzemzavar«: minden olyan nem szándékosan előidézett esemény, amelynek következményei vagy potenciális következményei a sugárvédelem vagy nukleáris biztonság szempontjából nem elhanyagolhatók;

8. »normálistól eltérő üzemeltetés«: a normális üzemtől eltérő üzemeltetési folyamat, amely várhatóan valamely létesítmény üzemeltetése alatt legalább egyszer előfordul, de amely – megfelelő tervezés esetén – nem okozza a biztonság szempontjából fontos berendezések jelentős sérülését, illetve nem idéz elő baleseti körülményeket;
  9. »tervezési alap«: egy nukleáris létesítmény tervezésekor – a fejlesztését is ideértve –, meghatározott kritériumok alapján kifejezetten figyelembe vett körülmények és események köre, abból a célból, hogy a létesítmény a biztonsági rendszerek tervezett működése révén az engedélyezett határértékek túllépése nélkül ellenállhasson nekik;
  10. »tervezési alapba tartozó baleset«: olyan baleseti körülmény, amellyel szembeni ellenállásra a nukleáris létesítményt meghatározott tervezési kritériumok alapján tervezték, és amelynek esetében a fűtőelem esetleges károsodása és a radioaktív anyagok kibocsátása az engedélyezett határértékek között marad;
  11. »súlyos körülmények«: a tervezési alapba tartozó balesetekkel kapcsolatosnál súlyosabb körülmények; ilyen körülményeket többszörös zavar idézhet elő, például valamely biztonsági rendszer minden elemének teljes kiesése vagy egy rendkívül valószínűtlen esemény bekövetkezése.”
4. a 2. fejezet a „KÖTELEZETTSÉGEK” cím után a következő címmel egészül ki:

„1. SZAKASZ

Általános kötelezettségek”;

5. a 4. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságára vonatkozó nemzeti jogalkotási, szabályozási és szervezeti rendszert (a továbbiakban: a nemzeti rendszer) hoznak létre és tartanak fenn. A nemzeti rendszer keretében különösen a következőkről kell rendelkezni:

- a) a felelősségi körök megállapítása és az érintett állami szervek közötti koordináció;
- b) a nemzeti nukleáris biztonsági követelmények, a nukleáris létesítmények életciklusának minden szakaszára vonatkozóan;
- c) a nukleáris létesítmények engedélyezési rendszere és engedély nélküli üzemeltetésének tilalma;
- d) a nukleáris biztonság a hatáskörrel rendelkező szabályozási hatóság által elvégzett hatósági ellenőrzésével kapcsolatos rendszer;
- e) hatékony és arányos végrehajtási intézkedések, ideértve – adott esetben – a korrekciós intézkedéseket és a működés felfüggesztését, illetve az engedély módosítását vagy visszavonását.

A b) pontban említett nemzeti nukleáris biztonsági követelmények elfogadása módjának és alkalmazása eszközének a meghatározása a tagállamok hatáskörében marad.”.

6. az 5. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozási hatóság a hatósági döntéshozatal során függetlenül, indokolatlan befolyásolástól mentesen járhasson el. E célból a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság:

- a) funkcionálisan elkülönüljön a nukleáris energia népszerűsítésében vagy hasznosításában érintett minden más szervtől vagy szervezettől, és hatósági feladatai végzése során ne kérjen, illetve ne fogadjon el utasítást ilyen szervtől vagy szervezettől;
- b) szilárd és átlátható nukleáris biztonsági vonatkozású követelményeken alapuló hatósági döntéseket hozzon;
- c) olyan célzott és megfelelő költségvetési forrásokkal rendelkezzen, amelyek lehetővé teszik a nemzeti rendszerben meghatározott hatósági feladatai elvégzését, és tartozzon felelősséggel a részére juttatott költségvetés végrehajtásáért;
- d) megfelelő számú, a kötelezettségei teljesítéséhez szükséges képzéssel, tapasztalattal és szakértelemmel rendelkező személyzetet alkalmazzon. Hatósági feladatai elvégzése érdekében igénybe vehet külső tudományos és műszaki erőforrásokat és szakértelmet is;

- e) dolgozzon ki eljárásokat mindenfajta összeférhetetlenség megelőzésére és annak megoldására;
- f) adjon a nukleáris biztonsággal kapcsolatos, más szerv vagy szervezet engedélyéhez nem kötött tájékoztatást, amennyiben ez nem veszélyeztet egyéb fontosabb, a vonatkozó jogszabályokban elismert vagy nemzetközi eszközökhez kapcsolódó érdekeket, például a védetségét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság rendelkezzen a 4. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti rendszerrel kapcsolatos kötelezettségei teljesítéséhez szükséges jogkörökkel. E célból a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer felruházza a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságokat a következő fő hatósági feladatokkal:

- a) a nukleáris biztonságra vonatkozó nemzeti követelményekre vonatkozó javaslatok tétele, e követelmények meghatározása vagy részvétel azok meghatározásában;
- b) a nukleáris biztonságra vonatkozó nemzeti követelmények és az adott engedélyben szereplő feltételek teljesítésének és a teljesítés bemutatásának megkövetelése az engedélyesektől;
- c) e teljesítés ellenőrzése hatósági értékelések és vizsgálatok révén;
- d) hatékony és arányos végrehajtási intézkedésekre vonatkozó javaslatok tétele vagy ezek elvégzése.”;

7. a 6., 7. és 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Az engedélyesek

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja a következőket:

- a) a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága tekintetében az engedélyes rendelkezik az elsődleges felelősséggel. A felelősséget nem lehet átruházni, és az kiterjed az azon vállalkozók és alvállalkozók tevékenységeiért való felelősségre is, akiknek a tevékenysége érintheti valamely nukleáris létesítmény nukleáris biztonságát;
- b) az engedély iránti kérelem benyújtásakor a kérelmezőnek igazolnia kell a nukleáris biztonságot. Az igazolás terjedelmének és részletességének arányban kell állnia a nukleáris létesítmény és telephelye szempontjából releváns kockázat lehetséges mértékével és jellegével;
- c) az engedélyeseknek – amennyiben az a gyakorlatban ésszerűen megvalósítható – rendszeresen értékelniük és ellenőrizniük, valamint folyamatosan javítaniuk kell nukleáris létesítményeik nukleáris biztonságát, mégpedig szisztematikus és ellenőrizhető módon. Az értékeléseknek ki kell terjedniük a balesetek megelőzése és a balesetek következményeinek mérséklése érdekében bevezetett intézkedések ellenőrzésére, ideértve a mélységben tagolt védelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásának ellenőrzését is;
- d) az engedélyesnek olyan irányítási rendszert kell létrehoznia és alkalmaznia, amely kellő fontosságot tulajdonít a nukleáris biztonságnak;
- e) az engedélyesnek a balesetek megelőzése vagy következményeik mérséklése érdekében megfelelő telephelyi veszélyhelyzeti eljárásokról és intézkedésekről kell gondoskodnia, beleértve a súlyos balesetek kezelésére vonatkozó útmutatókat vagy ezzel egyenértékű, a balesetekre való hatékony elhárítást célzó intézkedéseket. Az eljárásoknak különösen:
  - i. összhangban kell állniuk más üzemeltetési eljárásokkal, és azokat rendszeresen gyakorolni kell gyakorlati megvalósíthatóságuk ellenőrzése érdekében;
  - ii. olyan balesetekre és súlyos balesetekre kell vonatkozniuk, amely bármely üzemmódban előfordulhatnak, és amelyek párhuzamosan több egységet érintenek;
  - iii. külső segítség fogadására vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmazniuk;
  - iv. rendszeres felülvizsgálaton kell átesniük és rendszeresen naprakésszé kell tenni őket a gyakorlatok tapasztalatainak és a balesetek tanulságainak figyelembevételével;
- f) az engedélyeseknek a nukleáris létesítmény nukleáris biztonságával kapcsolatos kötelességei teljesítéséhez szükséges, megfelelő képesítésekkel és kompetenciákkal rendelkező pénzügyi és humán erőforrásokról kell gondoskodnia és ezeket fenn kell tartania. Az engedélyeseknek biztosítaniuk kell azt is, hogy a felelősségük alá tartozó azon vállalkozók és alvállalkozók, akiknek a tevékenysége befolyásolhatja a nukleáris létesítmény nukleáris biztonságát, rendelkezzenek a kötelességeik teljesítéséhez szükséges, megfelelő képesítéssel és kompetenciákkal rendelkező humán erőforrásokkal.

7. cikk

A nukleáris biztonsággal kapcsolatos szakértelem és készségek

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer valamennyi fél számára előírja, hogy hozzanak oktatási és képzési intézkedéseket a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával összefüggő felelősséggel rendelkező személyzet nukleáris biztonsággal és telephelyi veszélyhelyzeti felkészültséggel kapcsolatos szakértelmének és készségeinek kialakítása, fenntartása és továbbfejlesztése érdekében.

8. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságára és a szabályozására vonatkozó szükséges információk a munkavállalók és a lakosság rendelkezésére álljanak, különös tekintettel a nukleáris létesítmény közelében lévő önkormányzatokra, lakosságra és érdekelt felekre. A kötelezettség magában foglalja annak biztosítását is, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság és az engedélyesek – saját felelősségi körükön belül – kommunikációs politikájuk keretében:

- a) nyújtsanak tájékoztatást a munkavállalók és a lakosság számára a nukleáris létesítmények rendes üzemelési feltételeiről, valamint
- b) események és balesetek bekövetkezése esetén nyújtsanak haladéktalanul tájékoztatást a munkavállalók és a lakosság, valamint a nukleáris létesítmény közelében elhelyezkedő egyéb tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságai számára.

(2) Az információkat a vonatkozó jogszabályoknak és a nemzetközi kötelezettségeknek megfelelően a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátani, amennyiben ez nem veszélyeztet a vonatkozó jogszabályokban vagy a nemzetközi kötelezettségvállalásokban elismert egyéb, magasabb rendű érdekeket, például a biztonságot.

(3) A tagállamok – az 5. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság adott esetben a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával kapcsolatos együttműködési tevékenységeket folytasson a nukleáris létesítmények közelében elhelyezkedő más tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságaival, többek között információk cseréje és/vagy megosztása révén.

(4) A tagállamok a vonatkozó jogszabályokkal és a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban biztosítják, hogy a lakosság megfelelő lehetőségeket kapjon a nukleáris létesítmények engedélyezésével kapcsolatos döntéshozatali folyamatban való tényleges részvételre.”;

8. a szöveg a 8. cikk után a következő szakasszal egészül ki:

„2. SZAKASZ

Különleges kötelezettségek

8a. cikk

A nukleáris létesítményekre vonatkozó nukleáris biztonsági célkitűzés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nukleáris biztonság nemzeti rendszere előírja, hogy a nukleáris létesítményeket azt a célkitűzést szem előtt tartva kelljen megtervezni, a telephelyüket kiválasztani, megépíteni, üzembe helyezni, üzemeltetni és leszerelni, hogy megelőzzék a baleseteket, illetve baleset bekövetkezése esetén mérsékeljék annak következményeit és elkerüljék a következőket:

- a) korai radioaktív kibocsátások, amelyek az atomerőművek területén kívüli veszélyhelyzeti intézkedéseket igényelnek, amelyeknek végrehajtására azonban nincs elegendő idő;
- b) nagy mennyiségű radioaktív kibocsátások, amelyek térben és időben nem korlátozható védelmi intézkedéseket igényelnek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy az (1) bekezdésben foglalt célkitűzés:

- a) olyan nukleáris létesítményekre vonatkozzon, amelyek esetében első alkalommal adnak építési engedélyt 2014. augusztus 14-ét követően;
- b) referenciaként szolgáljon a meglévő nukleáris létesítmények ésszerűen megvalósítható biztonsági fejlesztéseinek kellő időben történő végrehajtása szempontjából, többek között a 8c. cikk b) pontjában említett időszakos biztonsági felülvizsgálatok keretében.

8b. cikk**A nukleáris létesítményekre vonatkozó nukleáris biztonsági célkitűzés megvalósítása**

(1) A 8a. cikkben meghatározott nukleáris biztonsági célkitűzés megvalósítása érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy amennyiben a mélységben tagolt védelem alkalmazandó, azt annak biztosítása érdekében kell alkalmazni, hogy:

- a) minimalizálják a szélsőséges külső természeti vagy nem szándékolt, ember okozta veszélyeket;
- b) megelőzzék a normálistól eltérő üzemi állapotokat és a meghibásodásokat;
- c) a normálistól eltérő üzemi állapotokat kezelhetővé tegyék, a meghibásodásokat pedig észleljék;
- d) a tervezési alapba tartozó baleseteket kezelhetővé tegyék;
- e) a súlyos körülményeket kezelhetővé tegyék, beleértve a balesetek súlyosabbá válásának megakadályozását és a súlyos balesetek következményeinek enyhítését;
- f) a 8d. cikk (1) bekezdése szerinti szervezeti felépítést vezessenek be.

(2) A 8a. cikkben foglalt nukleáris biztonsági célkitűzés teljesítése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság és az engedélyes intézkedéseket tegyen egy hatékony nukleáris biztonsági kultúra előmozdítása és javítása érdekében. Az intézkedések különösen az alábbiakat foglalják magukban:

- a) olyan irányítási rendszerek bevezetése, amelyek kellő prioritást tulajdonítanak a nukleáris biztonság, és a 6. cikk d) bekezdésének megfelelően a személyzet és a vezetők minden szintjén előmozdítják azt a képességet, hogy megkérdőjelezzék a releváns biztonsági elvek és gyakorlatok tényleges érvényesülését, és hogy kellő időben bejelentést tehessenek biztonsági kérdésekről;
- b) intézkedések tétele az engedélyes részéről a biztonság szempontjából jelentőséggel bíró saját és mások által megosztott üzemi tapasztalatok rögzítése, értékelése és dokumentálása érdekében;
- c) az engedélyes kötelezése arra, hogy jelentést tegyen a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság számára olyan eseményekről, amelyek hatást gyakorolhatnak a nukleáris biztonságra, valamint
- d) oktatási és képzési intézkedések tétele a 7. cikknek megfelelően.

8c. cikk**Első értékelés és időszakos biztonsági felülvizsgálatok**

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy:

- a) az engedélyes megadása, nukleáris létesítmény építésére vagy nukleáris létesítmény üzemeltetésére a helyszín és a létesítmény olyan megfelelő értékelésén alapuljon, amely magában foglalja annak bemutatását is, hogy a nukleáris biztonság megfelel a 8a. cikkben foglalt célkitűzésen alapuló nemzeti nukleáris biztonsági követelményeknek;
- b) az engedélyes a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság hatósági ellenőrzése mellett szisztematikusan és rendszeresen – legalább tízévente – újraértékeli a nukleáris létesítmény biztonságát a 6. cikk c) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Az újbóli biztonsági értékelés célja annak biztosítása, hogy a létesítmény megfeleljen az aktuális tervezési alapnak, valamint hogy feltárjon olyan további biztonsági fejlesztési lehetőségeket, figyelembe véve az öregedéssel kapcsolatos kérdéseket, az üzemi tapasztalatokat, a legújabb kutatási eredményeket és a nemzetközi előírások változásait, referenciaként felhasználva a 8a. cikkben foglalt célkitűzést.

8d. cikk**Telephelyi veszélyhelyzeti felkészültség és elhárítás**

(1) A tagállamok – a 2013/59/Euratom irányelv sérelme nélkül – biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy a telephelyi veszélyhelyzeti felkészültséggel és elhárítással kapcsolatos szervezeti felépítést úgy hozzák létre, hogy a feladatkörök egyértelműen elkülönüljenek és megvalósuljon a koordináció az engedélyesek, a hatáskörrel rendelkező hatóságok és szervezetek között, minden veszélyhelyzeti szakaszt figyelembe véve.

(2) A tagállamok biztosítják az összhangot és a folytonosságot a nemzeti rendszer keretében a telephelyi veszélyhelyzeti felkészültségre és elhárításra vonatkozóan előírt intézkedések és a 2013/59/Euratom irányelv értelmében előírt egyéb veszélyhelyzeti felkészültségi és elhárítási intézkedések között.”

9. a szöveg a 2. fejezet után a következő 8d. cikkel egészül ki:

„2a. FEJEZET

SAKÉRTŐI FELÜLVIZSGÁLATOK ÉS JELENTÉSTÉTEL

8e. cikk

Szakértői felülvizsgálatok

(1) A tagállamok legalább tízévente megszervezik nemzeti rendszereik és hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok időszakos önellenőrzését, valamint nemzeti rendszereik és hatáskörrel rendelkező hatóságok vonatkozó részei tekintetében nemzetközi szakértői értékelést kérnek, a nukleáris biztonság folyamatos javítása céljából. E szakértői felülvizsgálat eredményét, amint rendelkezésre áll, jelenteni kell a tagállamoknak és a Bizottságnak.

(2) A tagállamok koordinált alapon biztosítják, hogy:

- a) nemzeti értékelés elvégzésére kerüljön sor a területükön lévő, érintett nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával kapcsolatos konkrét téma alapján;
- b) az összes többi tagállamot, valamint a Bizottságot, mint megfigyelőt felkérjük arra, hogy végezzék el az a) pontban említett nemzeti értékelés szakértői felülvizsgálat;
- c) a szakértői értékelési folyamat keretében tett releváns megállapítások tekintetében megfelelő nyomonkövetési intézkedésekre kerüljön sor;
- d) a fent említett folyamatról és fő eredményéről tegyenek közzé releváns jelentéseket az eredmények rendelkezésre állását követően.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy olyan intézkedések bevezetésére kerüljön sor, amelyek lehetővé teszik az első tematikus szakértői felülvizsgálat 2017-ben történő megkezdését, és hogy ezt követően legalább hatévente sor kerüljön tematikus szakértői felülvizsgálatokra.

(4) Olyan balesetek esetében, amelyek a telephelyen kívüli veszélyhelyzeti intézkedéseket vagy a lakosságot érintő védelmi intézkedéseket szükségessé tevő helyzeteket idéznek elő, az érintett tagállam biztosítja, hogy indokolatlan késedelem nélkül nemzetközi szakértői felülvizsgálatot kérjen.”;

10. a 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok első alkalommal 2014. július 22. előtt, majd 2020. július 22. előtt jelentést tesznek a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

11. a 10. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki az (1) bekezdés után:

„(1a) A 6., 8a., 8b., 8c. és 8d. cikk átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó a nukleáris létesítménnyel nem rendelkező tagállamokra, hacsak nem döntenek úgy, hogy joghatóságuk alatt engedélyköteles, nukleáris létesítményekkel összefüggő tevékenységbe kezdenek.”.

2. cikk

(1) A tagállamok 2017. augusztus 15-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, és ezeknek a rendelkezéseknek minden későbbi módosítását.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. július 8-án.

a Tanács részéről
az elnök
P. C. PADOAN
